U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Romana Fialy, rozhodl o návrhu **D. K.,** zastoupeného Mgr. Václavem Strouhalem, advokátem v Písku, třída Přátelství 1960, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi **Obvodním soudem pro Prahu 7** na straně jedné a **Ministerstvem vnitra** a **ředitelem Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje** na straně druhé, ve věci žaloby na zaplacení částky 300 000 Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 5 C 332/2015, mezi navrhovatelem jako žalobcem a žalovaným Ministerstvem vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3,

takto:

Návrh se odmítá.

Odůvodnění:

Podáním doručeným dne 3. 8. 2017, doručeným téhož dne zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon čl. 131/2002 Sb.“) navrhl D. K. tomuto senátu rozhodnutí sporu o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) citovaného zákona, který měl vzniknout mezi Obvodním soudem pro Prahu 7 na straně jedné a Ministerstvem vnitra a ředitelem Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje na straně druhé, ve věci návrhu na přiznání majetkového zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen „zákon č. 82/1998 Sb.“), ve výši 300 000 Kč.

Z podaného návrhu a připojených kopií listin se podává, že navrhovatel uplatnil dne 30. 1. 2015 u Ministerstva vnitra nárok na náhradu škody, a to zejména nemajetkové újmy za průtahy, ke kterým došlo při vyřizování jeho žádosti o doplacení služebního příjmu. Ministerstvo vnitra sdělením ze dne 11. 2. 2015 navrhovatele vyrozumělo, že o jeho žádosti by měl rozhodnout příslušný služební funkcionář policie; věc byla proto postoupena k vyřízení řediteli Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje. Zmiňovaný služební funkcionář žádost navrhovatele nevyřídil, neboť ji opakovaně vrátil Ministerstvu vnitra; navrhovatel byl o tomto postupu vyrozuměn sděleními ze dne 13. 3. 2015 a 27. 4. 2015.

Navrhovatel proto podal proti Ministerstvu vnitra žalobu u civilního soudu. Ten usnesením ze dne 7. 6. 2017, čj. 5 C 332/2015-13, řízení ve věci pro nedostatek pravomoci zastavil s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení řediteli Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje. Navrhovatel toto usnesení napadl odvoláním a současně podal návrh na rozhodnutí kompetenčního sporu. V rámci občanskoprávního řízení taktéž navrhl, aby bylo odvolací řízení přerušeno do doby rozhodnutí zvláštního senátu.

Dle názoru navrhovatele vznikl z výše uvedených důvodů v jeho právní věci negativní kompetenční spor, neboť jeho nárok odmítá vyřídit jak Ministerstvo vnitra, tak i příslušný služební funkcionář; nyní svou rozhodovací pravomoc popřel i Obvodní soud pro Prahu 7. Navrhovatel s postupem obvodního soudu nesouhlasí, neboť má za to, že na jím uplatněný nárok dopadá zákon č. 82/1998 Sb., a proto nic nebrání obecnému soudu o tomto nároku věcně rozhodnout. Z těchto důvodů se proto navrhovatel domáhá, aby zvláštní senát vyslovil, že v dané věci je založena rozhodovací pravomoc obecných soudů a zavázal Obvodní soud pro Prahu 7 v řízení dále pokračovat.

Zvláštní senát si od Obvodního soudu pro Prahu 7 vyžádal spis, vedený u něj pod sp. zn. 5 C 332/2015. Z jeho obsahu ověřil, že Obvodní soud pro Prahu 7 skutečně usnesením ze dne 7. 6. 2017, čj. 5 C 332/2015-13, zastavil řízení o žalobě, kterou se navrhovatel jako žalobce domáhá po České republice – Ministerstvu vnitra z titulu nemajetkové újmy, ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., zaplacení částky 300 000 Kč (výrok I.). Výrokem II. rozhodl obvodní soud o nákladech soudního řízení, výrokem III. pak vyslovil, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena řediteli Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje k dalšímu řízení. Obvodní soud tento postup odůvodnil nedostatkem pravomoci soudů v občanském soudním řízení k projednání a rozhodnutí věci; dle jeho názoru žalobcem uplatněný nárok nelze podřadit pod režim zákona č. 82/1998 Sb., a měl by proto být vyřízen v rámci personální pravomoci příslušného služebního funkcionáře. Podáním ze dne 7. 7. 2017, doplněným dne 3. 8. 2017, napadl navrhovatel zmiňované usnesení obvodního soudu včasným odvoláním; spis dosud nebyl předložen odvolacímu soudu a o odvolání tak nebylo dosud rozhodnuto.

Zvláštní senát se nejprve zabýval tím, zda jsou v dané věci splněny podmínky, za nichž může věc projednat a rozhodnout.

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Z ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., vyplývá, že kompetenčním sporem je buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o nichž druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (spor negativní).

Takto vymezené kompetenční spory projednává a rozhodne zvláštní senát (srov. § 2 odst. 1 cit. zákona). Ten pak rozhodne, kdo (která strana kompetenčního sporu) je příslušný vydat rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení (§ 5 odst. 1 téhož zákona).

Podle § 3 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněná podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnutí stala spornou. Účastník řízení (v daném případě navrhovatel) se tedy může úspěšně domáhat rozhodnutí zvláštního senát o kompetenčním sporu jen tehdy, pokud takovýto spor mezi jeho stranami vůbec vznikl. Tak tomu ovšem v nyní posuzovaném případě není. Z předloženého soudního spisu Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 5 C 332/2015 jednoznačně vyplývá, že proti usnesení tohoto soudu ze dne 7. 6. 2017, čj. 5 C 332/2015-13, bylo podáno včasné odvolání, o němž dosud nebylo rozhodnuto. Jelikož podání odvolání účastníkem řízení způsobuje, že rozhodnutí soudu I. stupně nenabývá právní moci, dokud o odvolání pravomocně nerozhodne odvolací soud (§ 206 odst. 1 občanského soudního řádu), výše citované usnesení o zastavení řízení nemohlo nabýt právní moci.

Pokud tedy soudní řízení o žalobě navrhovatele nebylo dosud pravomocně skončeno, nelze mít na jisto postaveno, že soudy v občanském soudním řízení popírají svou pravomoc věc projednat a rozhodnout; kompetenční spor ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., tedy doposud nenastal. Není proto možné, aby se k dané věci mohl vyjadřovat zvláštní senát, neboť neexistují ani strany sporu ani samotný spor o pravomoc.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem v projednávané věci nejsou splněny podmínky řízení o kompetenčním sporu a zvláštní senát proto návrh odmítl [§ 4 zákona č. 131/2002 Sb., § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního].

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. prosince 2017

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu